

ZAHARIJA

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

ПОГЛАВЉЕ 1

Osmog meseca druge godine Darijeve, dodje reč Gospodnja proroku Zahariji, sinu Varahije sina Idovog govoreći:

² Gospod se vrlo razgnevi na oce vaše.

³ Zato im reci: Ovako veli Gospod nad vojskama: Vratite se k meni, govori Gospod nad vojskama, i ja ću se vratiti k vama, veli Gospod nad vojskama.

⁴ Ne budite kao oci vaši, kojima vikahu predjašnji proroci govoreći: Ovako veli Gospod nad vojskama: Vratite se sa zlih puteva svojih i od zlih dela svojih; ali ne poslušashe niti paziše na me, govori Gospod.

⁵ Oci vaši gde su? I ti proroci žive li doveka?

⁶ Ali reči moje i uredbe moje koje zapovedah slugama svojim prorocima ne stigoše li oce vaše? Te se oni obratiše i rekoše: Kako Gospod nad vojskama beše namislio učiniti nam prema putevima našim i po delima našim, tako nam učini.

⁷ Dvadeset četvrtog dana jedanaestog meseca, a to je mesec Savat, druge godine Darijeve, dodje reč Gospodnja proroku Zahariji sinu Varahije sina Idovog govoreći:

⁸ Videh noću, a to čovek jahaše na konju ridjem, i stajaše medju mirtama koje behu u dolu, a za njim behu konji ridji, šareni i beli.

⁹ I rekoh: Šta je ovo, gospodaru moj? A andjeo koji govoraše sa mnom reče mi: Ja ću ti pokazati šta je ovo.

¹⁰ Tada čovek koji stajaše medju mirtama progovori i reče: Ovo su koje posla Gospod da obilaze zemlju.

¹¹ I oni progovoriše andjelu Gospodnjem koji stajaše medju mirtama, i rekoše: Mi obidjosmo zemlju, i gle, sva zemlja počiva i mirna je.

¹² Tada andjeo Gospodnji odgovori i reče: Gospode nad vojskama, kad ćeš se već smilovati Jerusalimu i gradovima Judinim, na koje se gneviš već sedamdeset godina?

¹³ A Gospod odgovori andjelu koji govoraše sa mnom, dobrim rečima, milim rečima.

¹⁴ I reče mi andjeo koji govoraše sa mnom: Viči i reci: Ovako veli Gospod nad vojskama: Revnujem za Jerusalim i za Sion veoma.

¹⁵ I gnevim se silno na narode bezbrižne, jer se malo razgnevih, a oni pomogoše na zlo.

¹⁶ Zato ovako veli Gospod: Obratih se k Jerusalimu milošću, dom će se moj opet sazidati u njemu, govori Gospod nad vojskama, i uže će se zategnuti preko Jerusalima.

¹⁷ Još viči i reci: Ovako veli Gospod nad vojskama: Opet će gradovi moji obilovati dobrom, i Gospod će opet utešiti Sion i opet će izabrati Jerusalim.

¹⁸ Tada podigoh oči svoje i videh, i gle, četiri roga.

- ¹⁹ I rekoh andjelu koji govoraše sa mnom: Šta je to? A on mi reče: To su rogovi koji razmetnuše Judu, Izrailja i Jerusalem.
- ²⁰ Potom pokaza mi Gospod četiri kovača.
- ²¹ I rekoh: Šta su ti došli da rade? A on odgovori i reče: Ono su rogovi koji razmetnuše Judu da niko ne podiže glave; a ovi dodjoše da ih uplaše, da odbiju rogove narodima, koji podigoše rog na zemlju Judinu da je razmetnu.

ПОГЛАВЉЕ 2

- O**pet podigoh oči svoje i videh, i gle, čovek, i u ruci mu uže meračko.
- ² I rekoh: Kuda ideš? A on mi reče: Da izmerim Jerusalem da vidim kolika mu je širina i kolika mu je dužina.
- ³ I gle, andjeo koji govoraše sa mnom izadje, i drugi andjeo izadje mu na susret.
- ⁴ I reče mu: Trči. Govori onom mladiću i reci: Jerusalimljani će se naseliti po selima radi mnoštva ljudi i stoke što će biti u njemu.
- ⁵ I ja ću mu, govori Gospod, biti zid ognjen unaokolo i biću za slavu usred njega.
- ⁶ Ej, ej, bežite iz zemlje severne, govori Gospod, jer vas razasuh u četiri vetra nebeska, govori Gospod.
- ⁷ Ej Sione, koji sediš kod kćeri vavilonske, izbavi se.
- ⁸ Jer ovako veli Gospod nad vojskama: Za slavom posla me k narodima, koji vas opleniše; jer ko tiče u vas, tiče u zenicu oka Njegovog.
- ⁹ Jer evo, ja ću mahnuti rukom svojom na njih, i biće plen slugama svojim, i poznaćete da me je poslao Gospod nad vojskama.
- ¹⁰ Pevaj i veseli se, kćeri sionska, jer evo ja idem i nastavaću usred tebe, govori Gospod.
- ¹¹ I mnogi će se narodi prilepiti ka Gospodu u taj dan, i biće mi narod, i ja ću nastavati usred tebe, i poznaćеш da me je poslao k tebi Gospod nad vojskama.
- ¹² I Gospod će naslediti Judu, svoj deo, u zemlji svetoj, i opet će izabrati Jerusalem.
- ¹³ Neka čuti svako telo pred Gospodom, jer usta iz svetog stana svog.

ПОГЛАВЉЕ 3

- P**osle mi pokaza Isusa, poglavara sveštениčkog, koji stajaše pred andjelom Gospodnjim, i Sotonu, koji mu stajaše s desne strane da ga pre.
- ² A Gospod reče sotonu: Gospod da te ukori, Sotono, Gospod da te ukori koji izabra Jerusalem. Nije li On glavnja istrgnuta iz ognja?
- ³ A Isus beše obučen u haljine prljave, i stajaše pred andjelom.
- ⁴ A on progovori i reče onima koji stajahu pred njim: Skinite s njega te prljave haljine. I reče mu: Vidi, uzeh s tebe bezakonje tvoje, i obukoh ti nove haljine.
- ⁵ I rekoh mu: Neka mu metnu čistu kapu na glavu. I metnuše mu čistu kapu na glavu, i obukoše mu haljine; a andjeo Gospodnji stajaše.
- ⁶ I andjeo Gospodnji zasvedoči Isusu govoreći:
- ⁷ Ovako veli Gospod nad vojskama: Ako uzideš mojim putevima, i ako uzdržiš šta sam naredio da se drži, tada ćeš ti suditi domu mom i čuvaćeš tremove moje, i daću ti da hodaš medju ovima što stoje.
- ⁸ Čuj Isuse, poglavaru sveštениčki, ti i drugovi tvoji što sede pred tobom, jer su ti ljudi

čudo: evo ja ću dovesti slugu svog, klicu.

⁹ Jer gle, kamen koji metnuh pred Isusa na tom je jednom kamenu sedam očiju; gle, ja ću ga otesati, govori Gospod nad vojskama, i uzeću bezakonje te zemlje u jedan dan.

¹⁰ U taj dan, govori Gospod nad vojskama, zvaćete svaki bližnjeg svog pod vinovu lozu i pod smokvu.

ПОГЛАВЉЕ 4

Potom vrati se andjeo koji mi govoraše, i probudi me kao čoveka koji se budi oda sna.

² I reče mi: Šta vidiš? A ja rekoh: Vidim, eto, svećnjak sav od zlata, i gore na njemu čaša, i sedam žižaka njegovih na njemu, i sedam levaka za sedam žižaka što su gore na njemu,

³ I dve masline uza nj, jedna s desne strane čaši a jedna s leve.

⁴ I progovorih andjelu koji govoraše sa mnom, i rekoh: Šta je to, gospodaru moj?

⁵ A andjeo koji govoraše sa mnom odgovori i reče mi: Zar ne znaš šta je to? I rekoh: Ne, gospodaru moj.

⁶ A on odgovori i reče mi govoreći: To je reč Gospodnja Zorovavelju: ne silom ni krepošću nego Duhom mojim, veli Gospod nad vojskama.

⁷ Šta si ti, goro velika, pred Zorovaveljem? Ravnica; i on će izneti najviši kamen, s usklicima: Milost, milost njemu.

⁸ I dodje mi reč Gospodnja govoreći:

⁹ Ruke Zorovaveljeve osnovaše ovaj dom, ruke će njegove i dovršiti, i poznaćeš da me je Gospod nad vojskama poslao k vama.

¹⁰ Jer ko je prezreo dan malih stvari? Jer će se radovati kad vidi kamen merački u ruci Zorovavelju, onih sedam očiju Gospodnjih koji prelaze svu zemlju.

¹¹ Tada odgovarajući rekoh mu: Šta su one dve masline s desne strane svećnjaku i s leve?

¹² I opet progovorih i rekoh mu: Šta su one dve grančice maslinove, što su medju dva levka zlatna, koji toče zlato?

¹³ I reče mi govoreći: Zar ne znaš šta je to? A ja rekoh: Ne, gospodaru moj.

¹⁴ Tada reče: To su dve masline koje stoje kod Gospoda sve zemlje.

ПОГЛАВЉЕ 5

Potom opet podigoh oči svoje i videh; a to knjiga lećaše.

² I on mi reče: Šta vidiš? A ja rekoh: Vidim knjigu gde leti, dužina joj dvadeset lakata, a širina deset lakata.

³ Tada mi reče: To je prokletstvo koje izadje na svu zemlju, jer svaki koji krade istrebiće se po njoj s jedne strane, i koji se god kune krivo istrebiće se po njoj s druge strane.

⁴ Ja ću je pustiti, govori Gospod nad vojskama, te će doći na kuću lupežu i na kuću onome koji se kune mojim imenom krivo, i stajaće mu usred kuće i satrće je, i drvlje joj i kamenje.

⁵ Potom izidje andjeo koji govoraše sa mnom, i reče mi: Podigni oči svoje i vidi šta je ovo što izlazi.

⁶ A ja rekoh: Šta je? A on reče: To je efa što izlazi. I reče: To im je bezbožnost po svojoj zemlji.

- ⁷ I gle, podizaše se talanat olova, i jedna žena sedjaše usred efe.
- ⁸ I on reče: To je bezbožnost. I vrže je usred efe, i vrže onaj komad olova odozgo na ždrelo joj.
- ⁹ I podigoh oči svoje i videh, a to dve žene izlažahu, i vetar im beše bod krilima, a krila im behu kao u rode, i digoše efu medju zemlju i nebo.
- ¹⁰ I rekoh andjelu koji govoraše sa mnom: Kuda one nose efu?
- ¹¹ A on mi reče: Da joj načine kuću u zemlji Senaru; i onde će se namestiti i postaviti na svoje podnožje.

ПОГЛАВЉЕ 6

Potom opet podigoh oči svoje, i videh, a to četvora kola izlažahu izmedju dve gore, a te gore behu od bronze.

- ² U prvim kolima behu konji ridji, a u drugim kolima konji vrani,
- ³ A u trećim kolima konji beli, a u četvrtim kolima konji šareni, jaki.
- ⁴ I progovorivši rekoh andjelu koji govoraše sa mnom: Šta je to, gospodaru moj?
- ⁵ A andjeo odgovori i reče mi: To su četiri vetra nebeska, koji izlaze ispred Gospoda sve zemlje, gde stajaše.
- ⁶ Konji vrani što su u jednim, oni idu u severnu zemlju; a beli idu za njima, a šareni idu u zemlju južnu.
- ⁷ I jaki izašavši hteše da idu i prolaze zemlju; i reče: Idite prolazite zemlju. I stadoše prolaziti zemlju.
- ⁸ Tada me zovnu, i reče mi: Vidi, koji otidoše u zemlju severnu, umiriše duh moj u zemlji severnoj.
- ⁹ Potom mi dodje reč Gospodnja govoreći:
- ¹⁰ Uzmi od roblja, od Heldaja i od Tovije i od Jedaje, koji dodjoše iz vavilonske, pa dodji istog dana i udji u dom Josije, sina Sofonijinog.
- ¹¹ Uzmi srebra i zlata, i načini vence, i metni na glavu Isusu, sinu Josedekovom, poglavaru svešteničkom.
- ¹² I reci mu govoreći: Ovako veli Gospod nad vojskama: Evo čoveka, kome je ime Klica, koja će klijati s mesta svog i sagradiće crkvu Gospodnju.
- ¹³ Jer će On sagraditi crkvu Gospodnju, i nosiće slavu, i sedeće i vladati na svom prestolu, i biće sveštenik na prestolu svom, i savet mirni biće medju obema.
- ¹⁴ I venci neka budu Elemu i Toviji i Jedaji i Henu, sinu Sofonijinom za spomen u crkvi Gospodnjoj.
- ¹⁵ I koji su daleko doći, će i gradiće crkvu Gospodnju, i poznaćete da me je Gospod nad vojskama poslao k vama. I to će biti ako uzaslušate glas Gospoda Boga svog.

ПОГЛАВЉЕ 7

Potom četvrte godine cara Darija dodje reč Gospodnja Zahariji četvrtog dana devetog meseca, Hasleva,

- ² Kad poslaše u dom Božji Sarasara i Regemeleha i ljude svoje da mole Gospoda,
- ³ I da govore sveštenicima, koji behu u domu Gospoda nad vojskama, i prorocima, i kažu: Hoćemo li plakati petog meseca odvajajući se, kako činismo već toliko godina?

- ⁴ I dodje mi reč Gospodnja Govoreći:
- ⁵ Kaži svemu narodu zemaljskom i sveštenicima, i reci: Kad postiste i tužiste petog i sedmog meseca za sedamdeset godina, eda li meni postiste?
- ⁶ A kad jedete i pijete, ne jedete li i ne pijete li sami?
- ⁷ Nisu li to reči koje je Gospod proglasio preko predjašnjih proroka, kad Jerusalem beše naseljen i miran i gradovi njegovi oko njega, i kad beše naseljen južni kraj i ravnica?
- ⁸ Dodje reč Gospodnja Zahariji govoreći:
- ⁹ Ovako govori Gospod nad vojskama: Sudite pravo i budite milostivi i žalostivi jedan drugom.
- ¹⁰ I ne činite krivo udovici ni siroti, inostrancu ni siromahu, i ne mislite zlo jedan drugom u srcu svom.
- ¹¹ Ali ne hteše slušati, i uzmakoše ramenom natrag, i zatiskoše uši svoje da ne čuju.
- ¹² I srcem svojim otvrdnuše kao dijamant da ne čuju zakon i reči koje sla Gospod nad vojskama duhom svojim preko proroka predjašnjih; zato dodje velik gnev od Gospoda nad vojskama.
- ¹³ Zato kao što On vika, a oni ne slušaše, tako i oni vikaše a ja ih ne slušah, govori Gospod nad vojskama.
- ¹⁴ Nego ih razmetnuh vihorom po svim narodima, kojih ne poznaš, i zemlja opuste iza njih da niko u nju ne dohodjaše niti se iz nje vraćaše, i obratiše milu zemlju u pustoš.

ПОГЛАВЉЕ 8

Opet dodje reč Gospoda nad vojskama govoreći:

- ² Ovako veli Gospod nad vojskama: Revnujem za Sion velikom revnošću, i velikim gnevom revnujem za nj.
- ³ Ovako veli Gospod: Vratih se u Sion i naselih se usred Jerusalima, i Jerusalem će se zvati grad istiniti, i gora Gospoda nad vojskama sveta gora.
- ⁴ Ovako veli Gospod nad vojskama: Opet će sedeti starci i starice po ulicama jerusalimskim, svako sa štakom u ruci od velike starosti.
- ⁵ I ulice će gradske biti pune detića i devojaka, koje će se igrati po ulicama.
- ⁶ Ovako veli Gospod nad vojskama: Ako je čudno u očima ostatku tog naroda u ovo vreme, eda li će biti čudno i u mojim očima? Govori Gospod nad vojskama.
- ⁷ Ovako veli Gospod nad vojskama: Evo, ja ću izbaviti svoj narod iz zemlje istočne i zemlje zapadne.
- ⁸ I dovešću ih, i oni će nastavati usred Jerusalima, i biće mi narod i ja ću im biti Bog, istinom i pravdom.
- ⁹ Ovako veli Gospod nad vojskama: Neka vam se ukrepe ruke koji slušate u ovo vreme ove reči iz usta proročkih od dana kad se osnova dom Gospoda nad vojskama da se sazida crkva.
- ¹⁰ Jer pre tih dana ne beše plate ni za čoveka ni za živinče, niti beše mira od neprijatelja ni onome koji odlažaše ni onome koji dolažaše i pustih sve ljude jednog na drugog.
- ¹¹ A sada neću biti kao pre ostatku tog naroda, govori Gospod nad vojskama.
- ¹² Nego će usev biti miran, vinova će loza nositi plod svoj, i zemlja će radjati rod svoj, i nebo će davati rosu svoju; i sve ću to dati u nasledstvo ostatku tog naroda.
- ¹³ I kao što bejaste uklin medju narodima, dome Judin i dome Izrailjev, tako ću vas izbaviti te ćete biti blagoslov, ne bojte se, neka vam se okrepe ruke.

- ¹⁴ Jer ovako veli Gospod nad vojskama: Kao što vam namislih zlo učiniti, kad me razgneviše oci vaši, Veli Gospod nad vojskama, i ne raskajah se,
- ¹⁵ Tako opet u ove dane namislih da dobro činim Jerusalimu i domu Judinom; ne bojte se.
- ¹⁶ Ovo je šta treba da činite: govorite istinu jedan drugom, sudite pravo i mirno na vratima svojim;
- ¹⁷ I ne mislite jedan drugom zlo u srcu svom, i ne ljubite krive zakletve, jer na sve to mrzim, govori Gospod.
- ¹⁸ Potom, dodje mi reč Gospoda nad vojskama govoreći;
- ¹⁹ Ovako veli Gospod nad vojskama: Post četvrtog meseca, i post petog i post sedmog i post desetog obratiće se domu Judinom u radost i veselje i u praznike vesele; ali ljubite istinu i mir.
- ²⁰ Ovako veli Gospod nad vojskama: Još će dolaziti narodi i stanovnici mnogih gradova;
- ²¹ Dolaziće stanovnici jednog u drugi govoreći. Hajdemo da se molimo Gospodu i da tražimo Gospoda nad vojskama; idem i ja.
- ²² Tako će doći mnogi narodi i silni narodi da traže Gospoda nad vojskama u Jerusalimu i da se mole Gospodu.
- ²³ Ovako veli Gospod nad vojskama: U to će vreme deset ljudi od svih jezika narodnih uhvatiti jednog Judejca za skut govoreći: Idemo s vama, jer čujemo da je Bog s vama.

ПОГЛАВЉЕ 9

Vreme reči Gospodnje zemlji Adrahu i Damasku, gde će počinuti, jer je Gospodnje oko na ljudima i na svim plemenima Izrailjevim.

- ² I Emat će zahvatiti, i Tir i Sidon, ako i jesu veoma mudri,
- ³ I Tir sagradi sebi grad, i sabra srebra kao praha, i zlata kao kala po putu.
- ⁴ Gle, Gospod će ga oterati i vrći će u more silu njegovu, i on će ognjem izgoreti.
- ⁵ Askalon će videti i uplašiće se, i Gaza će se vrlo uzmučiti, i Akaron, što ga osramoti nadanje njegovo, i poginuće car u Gazi; i Askalon se neće naseliti.
- ⁶ I u Azotu će sedeti tudjin, i ponos ću filistejski zatrti.
- ⁷ I ukloniću krv njihovu od usta njihovih, i gadove njihove iz zuba njihovih, i ko ostane biće i on Boga našeg i biće kao poglavar u Judi, a Akaron kao Jevusejac.
- ⁸ I postaviću logor kod doma svog suprot vojsci, suprot onima koji odlaze i dolaze, i nastojnik neće više prolaziti kroz njih, jer sada pogledah svojim očima.
- ⁹ Raduj se mnogo, kćeri sionska, podvikuj, kćeri jerusalimska; evo, Car tvoj ide k tebi, pravedan je i spasava, krotak i jaše na magarcu, i na magaretu, mladetu magaričinom.
- ¹⁰ Jer ću istrebiti iz Jefrema kola i iz Jerusalima konje; i istrebiće se luk ubojiti; i On će kazivati mir narodima, i vlast će mu biti od mora do mora i od reke do krajeva zemaljskih.
- ¹¹ A ti, za krv zaveta tvog pustih sužnje tvoje iz jame, gde nema vode.
- ¹² Vratite se ka gradu, sužnji, koji se nadate, još ti i danas javljam da ću ti platiti dvojinom.
- ¹³ Jer zapeh sebi Judu kao luk, i napunih Jefrema, i podigoh sinove tvoje, Sione, na sinove tvoje, Javane, i učinih te da si kao mač junački.
- ¹⁴ I Gospod će se pokazati nad njima, i strela će Njegova izaći kao munja, i Gospod će Gospod zatrubiti u trubu i poći će s vihorima južnim.
- ¹⁵ Gospod nad vojskama zaklanjaće ih, i oni će jesti pogazivši iz praće, i piće podvikujući kao od vina, i biće puni kao čaša, kao uglovi od oltara.

¹⁶ I Gospod Bog njihov izbaviće ih u taj dan kao stado svog naroda, jer će se kamenje u vencu podignuti u zemlji njegovoj.

¹⁷ Jer koliko će biti dobro njegovo i kolika lepota njegova! Od žita će rasti momci, a od slatkog vina devojke.

ПОГЛАВЉЕ 10

Ištite od Gospoda dažda u vreme poznog dažda, Gospod će pustiti munje, i daće vam izobila dažda i svakome trave u polju.

² Jer likovi govore ništavilo i vrači vide laž i govore zaludne sne, teše taštinom; zato otidoše kao stado, i ojadiše se, jer ne beše pastira.

³ Gnev se moj raspali na pastire, i pokarah jarce; jer Gospod nad vojskama obidje stado svoje, dom Judin, i učini da su mu kao konj okićen za boj.

⁴ Od Njega je ugao, od Njega kolje, od Njega luk ubojiti, od Njega izlazi i svaki nastojnik.

⁵ I oni će biti kao junaci, gaziće u boju kao blato po ulicama, i biće se, jer je Gospod s njima, i koji jašu na konjima osramotiće se.

⁶ I ukrepiću dom Judin, i dom ću Josifov spasti, i dovešću ih natrag, jer mi ih je žao, i biće kao da ih nisam odbacio, jer sam ja Gospod Bog njihov i uslišiću ih.

⁷ I oni od Jefrema biće kao junak, i srce će im biti celo kao od vina, i sinovi njihovi videće i veseliće se, i srce će im se radovati o Gospodu.

⁸ Zazviždaću im i sabraću ih, jer ću ih izbaviti, i oni će se umnožiti kao što su se bili umnožili.

⁹ I rasejaću ih medju narode da se u dalekim mestima opominju mene, i živeći sa sinovima svojim da se vrate.

¹⁰ I dovešću ih natrag iz zemlje misirske, i sabraću ih iz asirske, i dovešću ih u zemlju galadsku i na Livan; i neće im biti dosta mesta.

¹¹ I od teskobe će preći preko mora, i razbiće vale u moru, i sve će dubine reci presahnuti, i oboriće se ponos asirski i palica će se misirska uzeti.

¹² I ukrepiću ih Gospodom, i oni će hodati u ime Njegovo, govori Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 11

Otвори, Livane, vrata svoja, i oganj neka proždre kedre tvoje.

² Ridaj, jelo, jer pade kedar, jer krasnici propadoše; ridajte, hrastovi vasanski, jer se poseče šuma ogradjena.

³ Stoji jauk pastira, jer se zatre slava njihova; stoji rika lavova, jer se opustoši ponos jordanski.

⁴ Ovako veli Gospod Bog moj: Pasi ovce klanice,

⁵ Koje ubijaju oni koji ih drže, niti ih ko krivi, i koji ih prodaju govore: Blagosloven da je Gospod, obogatih se; i koji ih pasu, nijedan ih ne žali.

⁶ Zato neću više žaliti stanovnika zemaljskih, govori Gospod, nego ću, evo predati jednog drugom u ruke i u ruke caru njihovom, i oni će potrti zemlju, a ja je neću izbaviti iz ruku njihovih.

⁷ I pasoh ovce klanice, nevoljne od stada, i uzevši dva štapa nazvah jedan blagost, a drugi nazvah sveza, i pasoh stado.

- ⁸ I pogubih tri pastira za mesec dana, jer se duša moja ljućaše na njih, i duša njihova mržaše na me.
- ⁹ I rekoh: Neću vas više pasti; koja pogine neka pogine, i koja propadne neka propadne, i koje ostanu neka jedu meso jedna drugoj.
- ¹⁰ I uzeh svoj štap, blagost, i slomih ga da ukinem zavet svoj koji učinih sa svim narodima.
- ¹¹ I ukide se onog dana, i nevoljni od stada, koji gledahu na me, poznaše doista da beše reč Gospodnja.
- ¹² I rekoh im: Ako vam je drago, dajte mi moju platu; ako li nije nemojte; i izmeriše mi platu, trideset srebrnika.
- ¹³ I reče mi Gospod: Baci lončaru tu časnu cenu kojom me proceniše. I uzevši trideset srebrnika bacih ih u dom Gospodnji lončaru.
- ¹⁴ Potom slomih drugi štap svoj, svezu, da ukinem bratstvo izmedju Jude i Izrailja.
- ¹⁵ I Gospod mi reče: Uzmi jošte opravu bezumnog pastira.
- ¹⁶ Jer evo ja ću podignuti pastira u zemlji, koji neće obilaziti one koji ginu, neće tražiti nejake, niti će lečiti ranjene, niti će nositi sustale, nego će jesti meso od pretilih, i papke će im kidati.
- ¹⁷ Teško pastiru nikakvom, koji ostavlja stado! Mač mu je nad mišicom i nad desnim okom; mišica će mu usahnuti i desno će mu oko potamneti.

ПОГЛАВЉЕ 12

Vreme reči Gospodnje za Izrailja. Govori Gospod, koji je razapeo nebesa i osnovao zemlju, i stvorio čoveku duh koji je u njemu:

- ² Evo, ja ću učiniti Jerusolim čašom za opijanje svim narodima unaokolo, koji će opsesti Jerusolim ratujući na Judu.
- ³ I u taj ću dan učiniti Jerusolim teškim kamenom svim narodima; koji ga god budu hteli dignuti, satrće se, ako bi se i svi narodi zemaljski sabrali na nj.
- ⁴ U taj ću dan, govori Gospod, učiniti da svi konji budu plašljivi i svi konjanici bezumni; i otvoriću oči svoje na dom Judin, i oslepiću sve konje narodima.
- ⁵ Te će govoriti glavari Judini u srcu svom: jaki su mi stanovnici jerusalimski Gospodom nad vojskama, Bogom svojim.
- ⁶ U onaj ću dan učiniti da glavari Judini budu kao ognjište u drvima i kao luč zapaljen u snopovima, te će proždreti i nadesno i nalevo sve narode unaokolo, a Jerusolim će još ostati na svom mestu, u Jerusalimu.
- ⁷ I Gospod će sačuvati šatore Judine najpre, da se ne diže nad Judom slava doma Davidovog i slava stanovnika jerusalimskih.
- ⁸ U onaj će dan Gospod zaklanjati stanovnike jerusalimske, i najslabiji medju njima biće u taj dan kao David, i dom će Davidov biti kao Bog, kao andjeo Gospodnji pred njima.
- ⁹ I u taj dan tražiću da istrebim sve narode koji dodju na Jerusolim;
- ¹⁰ I izliću na dom Davidov i na stanovnike jerusalimske duh milosti i molitava, i pogledaće na mene kog probodoše; i plakaće za njim kao za jedincem, i tužiće za njim kao za prvencem.
- ¹¹ U ono će vreme biti tužnjava velika u Jerusalimu kao tužnjava u Adadrimonu, u polju migdonskom.
- ¹² I tužiće zemlja, svaka porodica napose; porodica doma Davidovog napose, i žene njihove napose; porodica doma Natanovog napose, i žene njihove napose;

¹³ Porodica doma Levijevog napose, i žene njihove napose; porodica Semejeva napose, i žene njihove napose;

¹⁴ Sve ostale porodice, svaka napose, i žene njihove napose.

ПОГЛАВЉЕ 13

U taj će dan biti otvoren izvor domu Davidovom i stanovnicima jerusalimskim za greh i za nečistotu.

² I u taj ću dan, govori Gospod nad vojskama, istrebiti iz zemlje imena idolima da se više ne spominju, i proroke i nečisti duh ukloniću iz zemlje.

³ I ako ko još usprorokuje, reći će mu otac njegov i mati njegova, koji ga rodiše: Nećeš biti živ, jer si govorio laž u ime Gospodnje. I otac će ga njegov i mati njegova, koji ga rodiše, probosti, što prorokova.

⁴ I u taj će se dan stideti proroci, svaki svoje utvare, kad bi prorokovao, i neće se ogrtati plaštem od kostreti da bi lagali.

⁵ Nego će svaki reći: Nisam prorok, ratar sam, jer me čovek najmi od mladosti moje.

⁶ I ako mu ko reče: Kakve su ti to rane na rukama? On će odgovoriti: Dopadoh ih u kući prijatelja svojih.

⁷ Maču, ustani na pastira mog, i na čoveka druga mog, govori Gospod nad vojskama, udari pastira, i ovce će se razbeći, ali ću okrenuti ruku svoju k malima.

⁸ I u svoj zemlji, govori Gospod, dva će se dela istrebiti u njoj i poginuti, a treći će ostati u njoj;

⁹ I tu ću trećinu metnuti u oganj, i pretopiću ih kako se pretapa srebro, i okušaću ih kako se kuša zlato, oni će prizvati ime moje, i ja ću im se odazvati i reći ću: To je moj narod; a oni će reći: Gospod je Bog naš.

ПОГЛАВЉЕ 14

Evo ide dan Gospodnji, i plen će se tvoj razdeliti usred tebe.

² Jer ću skupiti sve narode na Jerusalem u boj, i grad će se uzeti, i kuće opleniti i žene osramotiti i polovina će grada otići u ropstvo, a ostali narod neće se istrebiti iz grada.

³ Jer će Gospod izaći, i vojevaće na narode kao što vojuje na dan kad je boj.

⁴ I noge će Njegove stati u taj dan na gori maslinskoj koja je prema Jerusalemu s istoka, i gora će se maslinska raspasti po sredi na istok i na zapad da će biti prodol vrlo velika, i polovina će gore ustupiti na sever a polovina na jug.

⁵ I bežaćete u prodol gorsku, jer će prodol gorska dopirati do Asala, i bežaćete kao što bežaste od trusa u vreme Oziye, cara Judinog; i doći će Gospod Bog moj, i svi će sveti biti s tobom.

⁶ I u taj dan neće biti videlo svetlo i mračno;

⁷ Nego će biti jedan dan, koji je poznat Gospodu, neće biti dan i noć, jer će i uveče biti svetlost.

⁸ I u taj će dan proteći iz Jerusalima voda živa, pola k istočnom moru a pola k zapadnom moru, i biće i leti i zimi.

⁹ I Gospod će biti car nad svom zemljom, u onaj dan biće Gospod jedan i ime Njegovo jedno.

¹⁰ I sva će se zemlja pretvoriti u ravnicu od Gavaje do Rimona s juga Jerusalemu, koji će

se podignuti i naseliti na svom mestu od vrata Venijaminovih do mesta gde su prva vrata, do vrata na uglu, i od kule Ananeilove do teska carevog.

11 I oni će nastavati u njemu, i neće više biti prokletstva, i Jerusolim će stajati bez straha.

12 A ovo će biti zlo kojim će Gospod udariti sve narode koji bi vojevali na Jerusolim: telo će svakom posahnuti dok još stoji na nogu, i oči će svakom posahnuti u rupama svojim, i jezik će svakom posahnuti u ustima.

13 I u to će vreme biti velika smetnja medju njima od Gospoda, i hvataće jedan drugog za ruku, i ruka će se jednog podignuti na ruku drugog.

14 A i Juda će vojevati na Jerusolim, i blago svih naroda unaokolo sabraće se, zlato i srebro i odelo vrlo mnogo.

15 I zlo kao to zlo snaći će konje, mazge, kamile i magarce i svu stoku koja bude u tom logoru.

16 I ko god ostane od svih naroda koji dodju na Jerusolim, svak će dolaziti od godine do godine da se pokloni caru Gospodu nad vojskama i da praznuje praznik senica.

17 I ako koje od plemena zemaljskih ne bi došlo u Jerusolim da se pokloni caru Gospodu nad vojskama, na njih neće biti dažda;

18 I ako se pleme misirsko ne bi podiglo i došlo, na koje ne daždi, biće isto zlo kojim će Gospod udariti narode koji ne bi dolazili da praznuju praznik senica.

19 Takav će biti greh Misircima i greh svim narodima koji ne bi dolazili da praznuju praznik senica.

20 U taj će dan biti na zvoncima konjskim: Svetinja Gospodu; i lonci će u domu Gospodnjem biti kao zdele pred oltarom;

21 I svi će lonci u Jerusalimu i u Judi biti svetinja Gospodu nad vojskama, i svi koji hoće da prinesu žrtvu dolazeći uzimaće ih i kuvati u njima; i u taj dan neće više biti Hananejca u domu Gospoda nad vojskama.

For other languages please go to www.wordproject.org